

● Aslan Avşarbey

Nesimi Gibi

Kaynatıp kurutup soku taşına
Yarma buğday gibi koydular beni
En çok sevdiklerim geçti başına
Tokmakla döverek soydular beni

Yanılıp düşmanı dost eylediler
Bir olup canıma kast eylediler
Yüzülen derimden post eylediler
Sırımla dikerek giydiler beni

Sinirlerden yaya kiriş yaptılar
Gerdiler ok atıp yarış yaptılar
Damarları büküp eriş yaptılar
Kilim ıstarına ıydılar beni

Biri balta aldı biri nacağı
Kestiler gövdeden kolu bacağı
Daha soğumadan etin sığağı
Tutup ince ince kıydılar beni

Getirip bir kağrı odun döktüler
Çırayı dayayıp çakmak çaktılar
Köyün meydanında tandır yaktılar
Sacın üzerine yaydılar beni

Ateş her parçamı yaktı kavurdu
Kavruldukça biri beni çevirdi
Bir tepsiye pişti diye devirdi
Lokma lokma yiyip doydular beni

Yalvardım yakardım etmeyin dedim
Yolunuz yol değil gitmeyin dedim
Sonumuz uçurum itmeyin dedim
Ne gördüler ne de duydular beni

Ne Hallac-ı Mansur ne Nesimi'ydim
Mülkî onlar gibi ölesi miydim
Seherde bir nefes yel esimiydim
Bela bir fırtına saydılar beni